

“मीठे बच्चे- श्रीमतमा चलेर सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग बताऊ, सारा दिन यही धन्दा गरिराख।”

प्रश्न:- बाबाले कुनचाहिँ सूक्ष्म कुरा सुनाउनु भएको छ, जुन धेरै बुझ्नु पर्ने हुन्छ?

उत्तर:- (१) सत्ययुग अमरलोक हो, त्यहाँ आत्माले एउटा चोला बदलेर अर्को लिन्छ तर मृत्युको नाम हुँदैन त्यसैले त्यसलाई मृत्युलोक भनिदैन। (२) शिवबाबाको रचना बेहदको छ, ब्रह्माको रचना यस समयमा केवल तिमी ब्राह्मण हौ। त्रिमूर्ति शिव भनिन्छ, त्रिमूर्ति ब्रह्मा होइन। यी सबै सूक्ष्म कुरा बाबाले सुनाउनु भएको छ। यस्ता-यस्ता कुरामा विचार गरेर बुद्धिको लागि स्वयंले नै भोजन तयार गर्नुपर्छ।

ओम् शान्ति। त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच। उनीहरूले त त्रिमूर्ति ब्रह्मा भन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच। त्रिमूर्ति ब्रह्मा भगवानुवाच भनिदैन। तिमीले त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच भन्न सक्छौ। उनीहरूले त शिव-शंकर भनेर मिसाइदिन्छन्। यो त सीधा छ। त्रिमूर्ति ब्रह्माको सट्टा त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच। मनुष्यले त भनिदिन्छन्- शंकरले आँखा खोल्छन् अनि विनाश हुन्छ। यो सबै बुद्धिले काम लिनुपर्छ। तीनको नै मुख्य पार्ट छ। ब्रह्मा र विष्णुको त ८४ जन्मको धेरै पार्ट छ। विष्णु र प्रजापिता ब्रह्माको अर्थ पनि बुझ्नेका छौ, पार्ट छ यी तीनको। ब्रह्माको त नाम गायन गरिएको छ आदि देव, एडम। प्रजापिताको मन्दिर पनि छ। यो हो विष्णु अथवा कृष्णको अन्तिम ८४ औं जन्म जसको नाम ब्रह्मा राखिएको छ। सिद्ध त गर्नु नै छ- ब्रह्मा र विष्णु। अब ब्रह्मालाई त एडप्टेड भनिन्छ। यी दुवै बच्चा हुन् शिवका। वास्तवमा बच्चा एउटै हुन्। हिसाब गर्छौ भने ब्रह्मा हुन् शिवका बच्चा। बाबा र दादा। विष्णुको नाम नै आउँदैन। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा शिवबाबाले स्थापना गरिरहेनु भएको छ। विष्णुद्वारा स्थापना गराउनुहुन्न। शिवका पनि बच्चा छन्, ब्रह्माका पनि बच्चा छन्। विष्णुका बच्चा भन्न सकिँदैन। न त लक्ष्मी-नारायणको नै धेरै बच्चा हुन सक्छन्। यो हो बुद्धिको लागि भोजन। आफैले भोजन बनाउनु पर्छ। सबैभन्दा बढी पार्ट विष्णुको छ। ८४ जन्मको विराट् रूप पनि विष्णुको देखाउँछन्, नकि ब्रह्माको। विराट् रूप विष्णुको नै बनाउँछन् किनकि पहिला-पहिला प्रजापिता ब्रह्माको नाम धारण गर्छन्। ब्रह्माको त धेरै कम पार्ट छ त्यसैले विराट् रूप विष्णुको देखाउँछन्। चतुर्भुज पनि विष्णुको बनाउँछन्। वास्तवमा यी अलंकार त तिमा हुन्। यो पनि धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छ। कुनै मनुष्यले सम्झाउन सक्दैन। बाबाले नयाँ-नयाँ तरिकाले सम्झाइरहेनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच सही छ नि। विष्णु, ब्रह्मा र शिव। यसमा पनि प्रजापिता ब्रह्मा नै बच्चा हुन्। विष्णुलाई बच्चा भन्न मिल्दैन। भन्न त रचना भनिन्छ तर रचना त ब्रह्माको हुन्छ नि। जसले फेरि भिन्न-भिन्न नाम रूप लिन्छन्। मुख्य पार्ट त उनको छ। ब्रह्माको पार्ट पनि धेरै कम छ यस समयको। विष्णुको कति समय राज्य हुन्छ! सारा वृक्षको बीजरूप शिवबाबा हुनुहुन्छ। उहाँको रचनालाई शालिग्राम भनिन्छ। ब्रह्माको रचनालाई ब्राह्मण-ब्राह्मणी भनिन्छ। जति शिवको रचना छ त्यति ब्रह्माको छैन। शिवको रचना त धेरै छ। सबै आत्माहरू उहाँका सन्तान हुन्। ब्रह्माको रचना त केवल तिमी ब्राह्मणहरू नै बन्छौ। हदमा आयौ नि। शिवबाबाको हो बेहदको रचना- सबै आत्माहरू। बेहदका आत्माहरूको कल्याण गर्नुहुन्छ। ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमी ब्राह्मण नै गएर स्वर्गवासी बन्छौ। अरु त कसैलाई स्वर्गवासी भनिदैन, निर्वाणवासी अथवा शान्तिधामवासी त सबै बन्छन्। सबैभन्दा उच्च सेवा शिवबाबाको हुन्छ। सबै आत्माहरूलाई लैजानुहुन्छ। सबैको पार्ट अलग-अलग छ। शिवबाबाले पनि भन्नुहुन्छ मेरो पार्ट अलग छ। सबैको हिसाब-किताब चुक्ता गराएर तिमीलाई पतितबाट पावन बनाएर लैजान्छु। तिमीले यहाँ मेहनत गरिरहेका छौ पावन बन्न। अरु सबै विनाशको समयमा हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जान्छन्। फेरि मुक्तिधाममा बसिराख्छन्। सृष्टिको चक्र त घुम्नु छ।

तिमी बच्चाहरू ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण बनेर फेरि देवता बन्छौ। तिमी ब्राह्मणहरूले श्रीमत अनुसार सेवा गर्छौ। केवल मनुष्यहरूलाई मार्ग बताउँछौ- मुक्ति र जीवनमुक्तिलाई प्राप्त गर्नु छ भने यसरी पाउन सकिन्छ। दुवै चाबी हातमा हुन्छ। यो पनि जानेका छौ- को-को मुक्तिमा र को-को जीवनमुक्तिमा जान्छन्। तिम्रो सारा दिन यही धन्दा हो। कसैले अनाज आदिको धन्दा गर्छन् भने बुद्धिमा सारा दिन त्यही रहन्छ। तिम्रो धन्दा हो रचनाको

आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नु र अरुलाई मुक्ति र जीवनमुक्तिको मार्ग बताउनु। जो यस धर्मका हुन्छन् उनीहरू निस्कन्छन्। धेरै जना अरु धर्मका छन्, ती बदलिन सक्दैनन्। कतिले बौद्ध धर्मलाई मान्छन् किनकि देवी-देवता धर्म त प्रायः लोप भएको छ नि। एउटा पनि यस्तो छैन जसले भनोस्- म आदि सनातन देवी-देवता धर्मको हूँ। देवताहरूका चित्र काममा आउँछन्, आत्मा त अविनाशी छ, कहिल्यै मर्दैन। एउटा शरीर छोडेर फेरि अर्को लिएर पार्ट खेलछ। त्यसलाई मृत्युलोक भनिदैन। त्यो त हो नै अमरलोक। केवल चोला बदलिन्छ। यो कुरा बढी सूक्ष्म रूपले बुझ्नु पर्ने हुन्छ, एकै पटकमा बुझिदैन। जसरी विवाह हुँदा कसैलाई खुद्रा, कसैलाई थोकमा दाइजो दिन्छन्। कसैले सबै देखाएर दिन्छन्, कसैले बाकस बन्द गरेर दिन्छन्। किसिम-किसिमका हुन्छन्। तिमीलाई होलसेल वर्सा मिल्छ किनकि तिमीहरू सबै प्रियतमा हौ। बाबा हुनुहुन्छ प्रियतम। तिमी बच्चाहरूलाई शृङ्गार गरेर विश्वको बादशाही थोकमा दिनुहुन्छ। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ।

मुख्य कुरा हो यादको। ज्ञान त धेरै सहज छ। हुन त केवल अल्फलाई याद गर्नु छ। तर विचार गरिन्छ याद गर्न नै तुरुन्त बिर्सिन्छ। धेरैले भन्छन्- बाबा! याद गर्ने बिर्सिन्छौं। तिमीले कसैलाई सम्झाउँदा जहिले पनि याद अक्षर नै बोल, योग अक्षर गलत छ। शिक्षकलाई विद्यार्थीको याद हुन्छ। पिता हुनुहुन्छ सुप्रीम सोल। तिमी आत्मा सुप्रीम होइनौ, पतित हौ। अब बाबालाई याद गर। शिक्षकलाई, पितालाई, गुरुलाई याद गरिन्छ। गुरुहरूले बसेर शास्त्र सुनाउँछन्, मन्त्र दिन्छन्। बाबाको मन्त्र एउटै छ- मनमनाभव। फेरि के छ? मध्याजी भव। तिमी विष्णुपुरीमा जान्छौ। तिमीहरू सबै त राजा-रानी बन्दैनौ। राजा-रानी र प्रजा हुन्छन्। त्यसैले मुख्य हो त्रिमूर्ति। शिवबाबापछि छन् ब्रह्मा जसले फेरि मनुष्य सृष्टि अर्थात् ब्राह्मण रच्छन्। ब्राह्मणहरूलाई बसेर फेरि पढाउँछन्। यो नयाँ कुरा हो नि। तिमी ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू भाइ-बहिनी ठहरियौ। वृद्धहरूले पनि भन्छन् हामी भाइ-बहिनी हौं। यो मनमा सम्झनुपर्छ। कसैलाई त्यसै यसरी भन्नुहुँदैन। भगवानले प्रजापिता ब्रह्माद्वारा सृष्टि रचनुभयो त्यसैले भाइ-बहिनी भए नि। अनि प्रजापिता ब्रह्माको बच्चा हौ, यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो। तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुसी हुनुपर्छ- हामीलाई कसले पढाउँछ? शिवबाबाले। त्रिमूर्ति शिवले। ब्रह्माको पनि धेरै कम समयको पार्ट छ। विष्णुको सत्ययुगी राजधानीमा ८ जन्म पार्ट चल्यो। ब्रह्माको त एक जन्मको मात्रै पार्ट छ। विष्णुको पार्ट धेरै छ। त्रिमूर्ति शिव हुनुहुन्छ मुख्य। फेरि आउँछ ब्रह्माको पार्ट, जसले तिमी बच्चाहरूलाई विष्णुपुरीको मालिक बनाउँछन्। ब्रह्माबाट ब्राह्मण अनि फेरि देवता बन्छन्। त्यसैले यिनी भए अलौकिक पिता। यो थोरै समयको लागि पिता हुन् जसलाई अब तिमीले मान्छौ। आदि देव, आदम र बीबी। यिनी विना सृष्टि कसरी रचिन्छ। आदि देव र आदि देवी छन् नि। ब्रह्माको पार्ट पनि केवल संगमको समयको हो। देवताहरूको पार्ट त फेरि पनि धेरै चल्यो। देवताहरू पनि केवल सत्ययुगमा हुन्छन्। त्रेतामा क्षत्रिय भनिन्छ। यी धेरै गहन-गहन प्वाइन्टहरू मिल्छन्। सबै त एकै समयमा वर्णन गर्न सकिँदैन। उनीहरूले त्रिमूर्ति ब्रह्मा भन्छन्। शिवलाई उडाइदिएका छन्। हामी फेरि त्रिमूर्ति शिव भन्छौं। यी चित्र आदि सबै भक्तिमार्गका हुन्। ब्रह्माद्वारा प्रजा रचनुहुन्छ फेरि तिमी देवता बन्छौ। विनाशको समयमा प्राकृतिक प्रकोप पनि आउँछ। विनाश त हुनु नै छ, कलियुगपछि फेरि सत्ययुग हुन्छ। यतिका सबै शरीरको विनाश त हुनु नै छ। सबै कुरा प्राक्टिकलमा हुनुपर्छ नि। केवल आँखा खोल्नाले मात्र कहाँ हुन सक्छ र। जब स्वर्ग गुम हुन्छ त्यस समयमा पनि भूकम्प आदि हुन्छ। के त्यस समयमा पनि शंकरले आँखा यसरी मिच्छन् र। गायन गर्छन् नि, द्वारिका अथवा लङ्का पानी तल गयो।

अहिले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- म आएको छु पत्थरबुद्धिलाई पारसबुद्धि बनाउन। मनुष्यले पुकार्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर पावन बनाउनुहोस्। तर यो बुझ्दैनन्- यो कलियुग हो, यसपछि सत्ययुग आउँछ। तिमी बच्चाहरू खुसीमा नाच्नुपर्छ। बेरिस्टर आदिले परीक्षा पास गरे भने भित्र ख्याल गर्छन् नि- हामीले पैसा कमाउँछौं, फेरि घर बनाउँछौं, यो गर्छौं। त्यसैले तिमीले अहिले सच्चा कमाई गरिरहेका छौ। स्वर्गमा तिमीलाई सबै कुरा नयाँ माल मिल्छ। ख्याल गर सोमनाथको मन्दिर कस्तो थियो! एउटा मात्र मन्दिर त हुँदैन। त्यो मन्दिर बनाएको २५०० वर्ष भयो। बनाउन समय त लाग्यो नि। पूजा गरे, पछि फेरि उनीहरूले लुटेर लगे। तुरुन्तै त आएनन्। धेरै मन्दिर थिए। पूजाको लागि मन्दिर बनाएका हुन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- बाबालाई याद गर्दा-गर्दा हामी सत्ययुगमा जान्छौं। आत्मा पवित्र बन्छ। मेहनत गर्नुपर्छ। मेहनत विना काम चल्दैन। गायन गरिन्छ पनि- सेकेण्डमा जीवनमुक्ति। तर त्यसै कहाँ मिल्छ र, यो सम्झिइन्छ- बच्चा बन्छन् भने अवश्य मिल्छ। तिमीले अहिले मेहनत गरिरहेका छौ मुक्तिधाममा जानको लागि। बाबाको यादमा रहनु पर्छ। दिन-प्रतिदिन बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई तीक्ष्ण बुद्धि बनाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई धेरै गहन कुरा

सुनाउँछु। पहिला कहाँ सुनाएको थिएँ र- आत्मा पनि बिन्दु हो, परमात्मा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ। भन्छन्- पहिला किन सुनाउनुभएन। इमामा थिएन। पहिला नै तिमिलाई सुनाएको भए तिमिले बुझ्न सक्दैनथ्यौ। विस्तारै-विस्तारै सम्झाइरहन्छु। यो हो रावण राज्य। रावण राज्यमा सबै देह-अभिमानि बन्छन्। सत्ययुगमा हुन्छन् आत्म-अभिमानि। आफूलाई आत्मा जानेका हुन्छन्। मेरो शरीर पुरानो भयो, अब यसलाई छोडेर फेरि नयाँ लिनु छ। आत्माको शरीर पहिला सानो हुन्छ फेरि ठूलो हुन्छ। यहाँ त कसैको आयु कति, कसैको कति। कसैको अकालमा मृत्यु हुन्छ। कसै-कसैको १२५ वर्ष पनि आयु हुन्छ। त्यसैले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमिलाई धेरै खुसी हुनुपर्छ, बाबाबाटै वर्सा लिने। गन्धर्व विवाह गर्छन् भने यो कुनै खुसीको कुरा होइन, यो त कमजोरी हो। कुमारीले यदि भनुन् म पवित्र रहन चाहन्छु, तब कसैले कहाँ पिट्न सक्छ र! ज्ञान कम छ भने डराउँछन्। सानी कुमारीलाई पनि यदि कसैले पिट्छ, रगत आदि बग्छ र पुलिसमा रिपोर्ट गर्यो भने त्यसको पनि सजाय मिल्न सक्छ। कसैले जनावरलाई पिट्छन् र उनीहरूमाथि केस भयो भने दण्ड दिइन्छ। तिमि बच्चाहरूलाई पनि कसैले पिट्न सक्दैन। कुमारलाई पनि पिट्न सक्दैनन्। उनीहरूले त आफ्नो कमाई गर्न सक्छन्। शरीर निर्वाह गर्न सक्छन्। पेटले कुनै बढी खाँदैन- कसैको पेट ४-५ रूपैयाँ, कसैको पेट ४००-५०० रूपैयाँ। पैसा धेरै भयो भने लालच हुन्छ। गरिबसँग पैसा हुँदैन त्यसैले लालच पनि हुँदैन। उनीहरू सुक्खा रोट्टीमा नै खुसी हुन्छन्। बच्चाहरूलाई बढी खानपानको हङ्गामामा जानु हुँदैन। खाने सौख्य रहनु हुँदैन।

तिमिले जानेका छौ- त्यहाँ हामीलाई के मिल्दैन! बेहदको बादशाही, बेहदको सुख मिल्छ। त्यहाँ कुनै बिमारी आदि हुँदैन। स्वास्थ्य, सम्पत्ति, खुसी सबै हुन्छ। वृद्धावस्था पनि त्यहाँ धेरै राम्रो हुन्छ। खुसी रहन्छ। कुनै प्रकारको मेहनत हुँदैन। प्रजा पनि त्यस्तै हुन्छन्। तर यस्तो पनि होइन- ठीकै छ, प्रजा भए पनि प्रजा नै सही। फेरि त यस्तो हुन्छौ मानौं यहाँका भीलहरू। सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ भने त्यस्तै पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) हामी ब्रह्माका नयाँ रचना आपसमा भाइ-बहिनी हौं, यो भित्र सम्झनुपर्छ, कसैलाई भन्ने आवश्यकता छैन। सदा यसै खुसीमा रहनु छ- हामीलाई शिवबाबाले पढाउनु हुन्छ।

२) खानपानको हंगामामा जानु हुँदैन। लालचलाई छोडेर बेहद बादशाहीको सुखलाई याद गर्नुपर्छ।

वरदान:- मायाको सम्बन्धलाई छोड-पत्र दिएर बाबाको सम्बन्धद्वारा सौदा गर्ने मायाजित, मोहजित भव अब स्मृतिबाट नै पुरानो सौदा समाप्त गरेर सिंगल बन। आपसमा एक अर्काको सहयोगी भएर रहनु तर साथी होइन। एकलाई साथी बनायो भने मायाको सम्बन्धबाट छोडपत्र हुन्छ। मायाजित, मोहजित विजयी रहने छौ। यदि अलिकति पनि कसैमा मोह भयो भने तीव्र पुरुषार्थीको बदला पुरुषार्थी बन्छौ। त्यसैले जे भए पनि जस्तो भए पनि खुसीमा नाचिराख। मिरुवा मौत, मलुका शिकार- यसलाई भनिन्छ नष्टोमोह। यस्तो नष्टोमोह रहनेवाला नै विजय मालाका दाना बन्छन्।

स्लोगन:- सत्यताको विशेषताद्वारा हीराको चमकलाई बढाऊ।